

РЕШЕНИЕ

№ 1011

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Георги Бозуков

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **13289** по описа за **2019** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение от 14.06.2019г. на Софийски районен съд (СРС), НК, 12 състав, по НАХД№15923/2018г., с което е потвърдено Наказателно постановление №14/28.02.2018 г. издадено от директора на Регионална инспекция по околна среда и водите (РИОСВ)- [населено място], с което на жалбоподателя е наложено административно наказание по чл. 134, ал. 2, т.2 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) – „имуществена санкция“, в размер на 10 000 (десет хиляди) лв. за нарушение на чл. 29, ал. 2, пр. 3 от ЗУО.

Касаторът излага съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че описаното в наказателното постановление не отговаря на обективната действителност. Навежда доводи, че не е доказано от събраните писмени и гласни доказателства извършването на нарушението по чл.29 ал.2 от ЗУО. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление. Претендира разноски.

Ответникът– Регионална инспекция по околна среда и водите - [населено място], редовно уведомен не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно.

На 17.01.2018г. в [населено място], район „К. поляна“, [улица] обект „Цех за производство на алуминиева и PVC дограма“, собственост на дружеството-жалбоподател била извършена проверка от експерти в РИОСВ С., резултатите от която били обективирани в протокол № УООВП-БХ-05 от 17.01.2018г. При извършената проверка било установено, че за отопление на производствените помещения се използва 2 бр.печки на твърдо гориво. Проверяващите констатирали, че печките работят, като се изгарят отпадъци от натрошена дървена дограма обработена с блажна боя, като такава е събрана и е налична до печките. До едната от печките са налични събрани хартиени и картонени отпадъци, подготвени за изгаряне.

С оглед направените констатации на 17.01.2018г. бил съставен АУАН №4 срещу [фирма] подписан без направени възражения. На основание така изготвения АУАН било издадено и процесното наказателно постановление.

Въззивният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че както в АУАН, така и в оспореното НП достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът [фирма] е извършил вмененото му нарушение на чл. 29, ал. 2, пр. 3 от ЗУО.

Решението на въззивния съд е правилно.

При вярно установената от СРС фактическа обстановка настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. В акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касаторът да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице.

Настоящата съдебна инстанция приема, че оспореното НП е издадено от материално-компетентен административно-наказващ орган и в пълно съответствие с материалния закон.

Чл. 29, ал. 2 от ЗУО забранява изоставянето, нерегламентираното изхвърляне и изгаряне или друга форма на неконтролирано управление на отпадъците, като за нарушение на тази забрана според чл. 134, ал. 2 т. 2 от ЗУО на нарушителя – юридическо лице се налага имуществена санкция от 10 000 лева до 50 000 лева, когато се касае за опасни отпадъци.

Съгласно § 1, т. 12 от ДР на ЗУО "опасни отпадъци" са отпадъците, които притежават едно или повече опасни свойства, посочени в приложение № 3.

По смисъла на легалната дефиниция на § 1 т.4б от ДР на ЗУО "управлението на отпадъците" включва дейностите по събирането, транспортирането, обезвреждането и оползотворяването на отпадъците, включително осъществявания контрол върху тези дейности, след експлоатационните грижи за депата, както и действията, предприети в

качеството на търговец или брокер. Една от забранените форми на неконтролирано управление на отпадъците по чл.29 ал.2 от ЗУО е тяхното изгаряне. Изгарянето е вид третиране на отпадъците по смисъла на § 1, т.44 от ДР на ЗУО и нерегламентираното му извършване е наказуемо със санкцията на чл. 134, ал. 2, т. 2 от закона.

Неоснователно е възражението на касатора за недоказаност на административно-наказателното обвинение. В конкретният случай извършването на нарушението е установено по несъмнен начин. Фактът на нарушението се потвърждава от показанията на горепосочените свидетели пред СРС, както и от писмените доказателства по делото. Освен това, при извършената проверка на място в обекта за контрол, съдружник и представител на дружеството е подписал Констативния протокол и АУАН без възражения относно установената на мястото обстановка.

Ето защо, и при анализ на приетите писмени доказателства, включително и протокол № УООВП-БХ-05 от 17.01.2018г. се обосновава извод за доказаност на административно-наказателното обвинение срещу [фирма], като в хода на процеса АНО е изяснил в пълнота всички, обхванати в предмета на доказване спорни фактически установявания.

Дружеството е осъществило състава на нарушението по чл.29 ал.2 от ЗУО, за което е санкционирано с имуществена санкция в минималния законоустановен размер по чл.134, ал.2 ,т.2 от ЗУО.

Извършеното административно нарушение не представлява така също и маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Това е така, тъй като нарушението засяга същността и целите, при управлението на отпадъците, а именно: да се предотврати или намали вредното им въздействие върху човешкото здраве и околната среда, като същевременно с това се извършва и контрол по спазването на нормативната уредба по отношение на задълженията на лицата, при чиято дейност се образуват отпадъци да ги предоставят за събиране, транспортиране и третиране на лица, които имат право да извършват тези дейности в съответствие с този закон.

Предвид гореизложеното административнонаказателната отговорност на касационния ответник е била законосъобразно ангажирана, поради което правилно районният съд е потвърдил НП.

По тези мотиви и на основание чл.221, ал.2 от АПК Административен съд - София град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.06.2019г. по НАХД№15923/2018г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.